

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת תולדות

בס"ד, עט"ק פרשת תולדות
ב' כסלו תשע"ג – שנה ד' גליון קמ"ג

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	4:04	5:17	5:56
בני ברק	4:17	5:19	5:52
ניו יורק	4:07	5:20	5:52
מונטריאל	3:52	5:09	5:41

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ (כו כח).

הכלים ש"ט פ"ו). וזה שמרמז כאן התורה שצריכים לעלות הניצוצין מבחינת הארץ.

ועי"ז יהיה תיקון לחטא עה"ד בחינת רב דגן ותירש' כי זה ידוע הדעות בחז"ל (ברכות מ. בר"ר יט ה) מה היתה העה"ד, חד אמר חטא היתה, וחד אמר שענבים היתה.

והנה לכאורה שורש חטא עה"ד היה, כי הרי אדה"ר היה בגן עדן כולו רוחניות, וע"י שחטא ואכל מעה"ד נתפזרו הניצוצין בדברים גשמיים, ולכן כתוב לאחר החטא 'וישלחו הוי"ה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה' (לעיל ג כג), כדי לתקן כאן בעולם את הניצוצין שנתפזרו בדברים גשמיים.

וזו מבואר בזה"ק (ח"ג קיא:) שאדה"ר עבר על ג' עבירות ע"ז ג'ע"ו וש"ד, וכל אחד מהאבות תיקנו חלק מהחטאים, אברהם תיקן ע"ז ויצחק תיקן ש"ד ויעקב תיקן ג"ע.

וזו שאמר ובירך יצחק אבינו את יעקב אבינו, שיראה לחבר הרוחניות לגשמיים, ועי"ז תתקן חלקך מחטא אדה"ר שאתה צריך לתקן.

ועי"ז יהיה הגאולה שלימה, שאז יהיה 'יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים' ביטול שיעבוד מלכויות (ברכות לד:), שכל האומות יהיו נכנעים תחת בני ישראל כביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעוין תשע"ב לפ"ק)

'שראשי נמלא טל' (שיר השירים ה ב), מאי 'נמלא טל'. אלא אמר קודשא בריך הוא, אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא, הרי לך סימנא 'שראשי נמלא טל' ה"א שכנתא בגלותא, שלימו דילה וחיים דילה איהו מ"ל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהי שכנתא דלא מחושבן מ"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו, דסליקו אתון לחשבן מ"ל, דאיהו מליא לשכנתא מנביעו דכל מקורין עלאין עיי"ש.

נמיצא מזה 'מטל' השמים' מרמז ליה"ו משם הוי"ה, ושצריך לחברו עם ה' אחרונה משם הוי"ה ועי"ז יהיה הגאולה השלימה. וזהו 'ומשמני הארץ' ו' החיבור, שצריך לחבר את ה' אחרונה בחינת 'הארץ' אל יה"ו בחינת 'מטל' השמים, והוא ע"י שיקדש ויעלה את הניצוצין קדישין שנפלו בדברים הגשמיים.

וזו שאמר 'משמני' שהם הניצוצין קדישין שנפלו 'בארץ' בדברים הגשמיים, כי 'משמני' בני' ז"פ שם ס"ג, וגם בני' שם הוי"ה רב"ן בהכאה יו"ד פ' ה"ה, ה"ה פ' ו"ו, ו"ו פ' ה"ה (כמבואר מא"ז בספה"ק אור עינים ח"א אות תס). וזה מבואר ממרן האר"ז"ל (ע"ח שער דרושי נקודות שער ח פ"א) שהניצו"ק יצאו מבחינת עינים דא"ק שהוא נקודות דס"ג, אבל עצם השבירה והניצוצין הוא בשם ב"ן מלכות דא"ק (ע"ח שער שבירת

אפשר לפרש הפסוק הזה, דהנה ידוע שכל תכלית עבודת האדם וירידתו בעולם, הוא כדי להפוך ולהעלות את כל הדברים הגשמיים שיש בעולם ולהפכו לרוחניים. וזהו הוא ע"י שיקיים עם הדברים הגשמיים את כל התרי"ג מצוות, כי הרי רובם אינם יכולים לקיימם בלעדי הדברים הגשמיים, ועי"ז הוא מעלה את הניצוצין הקדושים הטמונים בתוך כל הדברים הגשמיים, ועי"ז הוא מהפך הגשמיות לרוחניות, וכמו שאמרו חז"ל (יבמות ב), וכמו שהרמב"ן מאריך בזה, שמצות 'קדושים תהיו' (ויקרא יט ב) כולל מצות קדש עצמך כמותר לך בכל עניני הנאת הגוף עיי"ש.

וזו שבירך יצחק אבינו את יעקב אבינו 'ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ' היינו דוח איתא בתיקו"ז (הקדמה ט:), וממרן האר"ז"ל (משנת חסידים מסכת תפלת העשיה פ"ו), שהר"ת של 'שמחו ה'שמים ו'תגל ה'ארץ' (תהלים צו יא) הוא שם הוי"ה, וס"ת צלמ"ו. והביאור בזה כנ"ל שע"י שיחבר הרוחניות בחינת שמים שהוא בחינת ו' משם הוי"ה, עם הגשמיות בחינת הארץ שהיא בחינת ה' תתאה משם הוי"ה, ע"י שיקדש את כל הגשמיות ויתעלו כל ניצוצי השכינה הטמונים בתוך הגשמיות, ואז יהיה שם הוי"ה בשלימות, וגם יהיה מתוקן הצלם אלהים שלך.

וזו שבירך 'מטל' השמים' היינו שזה איתא בתיקוני זהר (הקדמה יז:):

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֶשְׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ וגו' (כח לו).

עשו איש ידע ציד איש שדה מספר כל כ"ב אתוון אלף תצ"ה, שִׁצְדַּת האותיות התורה.

(זהר ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמראנא)

וַיְהִי רָעִב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעִב הָרָאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וגו' (כז א).

אפשר לרמוז, כי לכאורה קשה למה כתוב ומה באה להודיענו שהרעב של יצחק היה מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם, ומה נפקא מינה אם היה זה השני או לא. ואפשר לרמוז, כי באמת הרעב הראשון בימי אברהם לא היה באמת רעב של ממש, רק היה נסיון לנסות את אברהם אבינו ע"ה, אם יתרעם על הבורא עולם או לא, וכאשר עמד בנסיון, תיכף ומיד הלך הרעב, ולא נשאר מזה כלום. וזה מרמז התורה שגם אצל יצחק אבינו ע"ה שהיה הרעב בימיו, היה גם כן נסיון כמו שהיה אצל אברהם, שהיתה המשך מהרעב של למעלה. ויצחק גם כן רצה לצאת לחוץ לארץ כמו אברהם אבינו ע"ה, ואמר לו הבורא עולם שאל יצא לחוץ לארץ, כי אתה עולה תמימה, ואין כדאי לך לרדת מצרימה כמו שפרש"י, וכאשר עמד ג"כ בנסיון, אז תיכף ומיד הלך הרעב, ולא נשאר שום זכר מזה. (מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמראנא)

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק (כח ט)

ר"ל התורה הקדושה בא ללמדנו כאן הנהגה טובה לידע אך שיתנהג בר ישראל כל ימיו, והוא מיירי בין מעשיר מופלג או חסיד או צדיק ורבי ורב, והוא ידוע הוא שצריך בר ישראל לומר בפה מלא 'הוי"ה הוא האלקים' שפרושו ידוע מדברי מרן הבעש"ט זלה"ה המובא בספר תולדות, והוא כשאירע לבר ישראל איזה דין וגבורה, אז צריך להפיש בדינים אלו איזה 'חסד אל כל היום' (תהלים נב ג). ואם מצא שם איזה חסדי הבורא ב"ה, אזי נעשה כולו חסדים טובים, אפילו מגבורות נהפכו כולם לחסדים טובים לאיש הזה. וכן הוא הדין כשאירע לבר ישראל שהקב"ה מתנהג עמו בחסדים, היינו בעושר גדול פרנסת אנשי ביתו יש לו בריוח, וכן אם בא להתפלל יש לו מוחין טובים, ואין עובר עליו שום דחקת וצער של עולם הזה, וכן בעבודת הבורא ב"ה הולך הוא כסדר בלי שום עיכוב מצד היצר הרע, אזי האיש הזה צריך להפיש בחסדים טובים שלו איזה דינים וגבורות כנודע למשכיל דקדושה, והוא שידע אעפ"י ש'הוי"ה הוא מלא רחמים, אעפ"כ 'הוא האלהים', וכן לאיש הנ"ל האלקים הוא הוי"ה ב"ה. לזה בא הכתוב הזה ללמדנו כל זאת והוא. ואלה תולדות יצחק שהקב"ה מתנהג עמו בגבורה ח"ו, אז תדע נאמנה שיצחק הזה הוא בן אברהם ונעשה כולו חסד, וכן הוא הדין אברהם שהנהגה שלו מאת הקב"ה הוא בחסדים טובים שהוא אברהם, אעפ"כ תדע נאמנה שאברהם הוליד את יצחק שהוא סוד 'הוי"ה הוא האלהים' והבן.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמראנא)

וַיֹּאמֶר עֶשְׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה זֶה לִי בְּכִבְרָה (כח לב).

הענין, כי עשו משורש קין, יעקב משורש הבל, לכן קין בן בכור ועשו, ולעתיד כשיתוקן המלכים דאדום יחזור קין אל כל המעלות בכורה כהונה מלכות, והוא בעת שיתבטל הרע בלע המות יתבטל המות והקליפה והרע מן העולם, כמבואר בשער הגלגולים פרק כ"ג. כי קין מן הגבורות, והיה הבכור מבחינת גבורות מלכות, ולעתיד יהיה כהנים ומלכים, כי הגבורה הוא הבכור מלכות עמרת בעלה, ולו משפט הבכורה והכהונה והמלכות ולעתיד שיתבטל המות והרע, כל נשמות שהם מוקין יחזור להם כהונה ובכורה ומלכות 'אם תישב שאת' (ד רי), 'יתר שאת' (מש ג). וזה שאמר עשו, הנה בעולם הזה אנכי הולך למוות ואין מעלת הבכורה בעולם הזה כלל עד לעתיד, ולמה זה לי בכורה כיון שאנכי הולך למוות ואין שום מועלה בבכורה בעוד שהמות שולט בעולם, ובוה כפר בתחיית המתים, ולא נשאר לו שורש וענף אלא בעקב בעולם עשיר, ובוה תבין כל ההמשך הענין.

(זהר ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמראנא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיִּלְכָּף פְּדָנָה אֶרֶם אֶל לָבֵן בֶּן בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי אֲחֵי רֵבֶקָה אִם יַעֲקֹב וְעֶשְׂו (כח ה)

פרש"י אם יעקב ועשו אינו יודע מה מלמדנו.

ומתוך רבינו עשו הרשע לא יחזור לטוב לעולם, ולא יהיה לו חנינה, אבל יעקב לקח כל הטוב שלו ונעשה עשו 'אנכי' בעצמי 'עשו בכרך' אם יעקב ועשו, ולכן לקח יעקב אבינו לאה ורחל שניהם, כי זכה ונטל חלקו וחלק חבריו (חגיגה טו). כי הצדיקים עושין מן רע טוב, מן יצר הרע מלאך קדוש טוב. מן גיהנם גן עדן, הכל כנודע,

ויעקב אמר 'אנכי עשו בכרך' שקיבל והיפך צד הרע שבו לטוב, ולקח חלקו וחלק עשו, ורבקה נעשית אם יעקב ועשו דקאי על יעקב ולא על עשו, חלילה להוכיח שמה על הממא ועל הרע.

וכן 'הנה תומם' קאי על יעקב לכדו, שהיה תם ותומם בשלימות עם כל הקדושה של עשו 'יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק' (תהלים ז י). והו' 'ויאהבה' (כר טו). כי 'ויאהב יצחק את עשו ורבקה אהבת את יעקב' וכיון שנעשה יעקב בריה חדשה בן תם, אזי 'ויאהבה' ואוהב את יעקב.

(זהר ח' מרבינו יצחק אייזיק מקאמראנא)

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

וַיִּתְרַצְעוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּה וְתֹאמְרוּ אִם בֶּן לָמָּה זֶה אֲנִי וְתִלְכָּף לְדָרֶשׁ אֶת הוִי"ה (כח כב)

כתב רש"י זלה"ה בשם המדרש, כשהיתה רבקה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרכס לצאת, וכשעברה אצל פתח ע"ז עשו הרשע מפרכס לצאת ע"ש. נ"ל כוונתו הקדושה, כשתחלק אותיות ויתרצצו או יש ויתרצצו צ"ו, ואין צו אלא עבודה וזה כנודע מרז"ל (פנהרין נו): ונשאר אותיות ויתרצצו העולה שם מ"ה ותרע"א, שהם שני שמות של יחוד יעקב ורחל, מ"ה הוא בת"ת שהוא יעקב כנודע, ותרע"א הוא במלכות כוה, וי"ד ה"א וא"ו ה"א, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, יו"ד אל"ף ה"א דל"ת וא"ו נו"ן ה"א יו"ד, וחסר עוד י', כי כשהיה יעקב עוד בקרבה של רבקה לא היה לו שם יעקב בשלימות אלא עק"ב כמ"ש 'וידו אוחות בעק"ב עשו', לזה היה יעקב רוצה לצאת כדי שיתוסף בה קדושת י' השורה בבית המדרש, והוא כדי שתמלא ג"כ י' של עקב ולא יהיה עוד שום גלות, אבל עשו הרשע רצה להיפך סברתו של יעקב, לזה כתיב אח"כ כשראתה רבקה אמנו שהבנים מתרצצים בקרבה ותאמר אם בן למה זה העיבור שיש לי אלא כדי שיקבלו בני יעקב ישראל את אנכי התורה הקדושה, וכשמתרצצים מסתמא הם אינם דקדושה, כי ידוע הוא שכל דבר דקדושה הוא נייחא, וכשמתרצצים מסתמא יש בקרבי איזה רשע שהוא מרשיע, א"כ למה זה לי, כי כל עיבור שלי אינו אלא לצורך אנכי לקבל התורה הקדושה, לזה ותלך לדרוש את הוי"ה ר"ל אם שורה על העיבור שלה שם הקדוש הוי"ה כנודע שעל כל דבר שבקדושה שורה הוי"ה ב"ה, לזה הלכה לדרוש אם שורה על עיבור הזה שם הוי"ה ב"ה.

(בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמראנא)

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

דיני ברכת השחר. סימן מו

י. סומא מברך פוקח עורים^א, וכן חרש מברך הנותן לשכוי^ב:

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

א"ז הגאון זצ"ל בספרו משנת דרע"ק כתב להגיה דסומא יברך פוקח עורים וכו' ועל זה הביא ראייה מסימן ס"ט. וכן כתב הפר"ח (סק"ח) דסומא לכ"ע יברך ברכת פוקח עורים, דהא קי"ל דסומא פורס על שמע ויאמר יוצר המאורות לפי שנהנה שיורהו הדרך אשר ילך ע"ש. וכ"כ באליה רבה (סק"ב), ובברכי"ב (שיר"ב סק"כ), ובמשנ"ב (סק"ה) הביא דעת שאר אחרונים דמברך, ובערוך השלחן (סעיף יב) שנהגו שסומא מברך, ובכפ החיים (סק"ג) כתב בשם אחרונים דעפ"י מרן האר"י סומא צריך לברך. ודלא כשאר אחרונים שכתבו שלא יברך.

ב. כדאיתא במג"א (סק"ד), וכ"כ הפר"ח (סק"ח) בשם הפוסקים והמקובלים ע"ש, מובא בבאה"ט (סק"ב), וכ"כ הברכי"ב בשיר"ב (סק"כ), ובשו"ע הרב (ס"ז).

א. הב"י (ד"ה הרמב"ם קרא) הביא מהגהות מיימוניות (פ"ז מתפלה ז) בשם התוספות שאפילו לא שמע קול התרנגול מברך, שאין הברכה אלא על האורה שהתרנגול מבחין ונהנה מן האורה, ולא אמרו שמע קול התרנגול אלא לאפוקי מדבר דליכא תרנגול לא לו ולא לאחרים, אי נמי לאפוקי חרש וכן סומא לא יברך פוקח עורים כיון שהדבר חסר בגופו, עכ"ל. המג"א (סק"ד) הביא דברי הגה"מ וכתב - ודעת הפוסקים משמע דאפילו במדבר וסומא וחרש מברך וצ"ע, לכן נראה לי דסומא לא יברך פוקח עורים, אבל חרש יברך הנותן לשכוי וכו', עיין סוף סימן ס"ט, עכ"ל. וכתב הפמ"ג (א"א שם) - ומ"ש המג"א לכן נ"ל דסומא לא יברך וחרש יברך עי' סוף סי' ס"ט, כמדומה טעות סופר וצ"ל 'סומא יברך' שנהנה מן המאורות שאחרים יצילו, כמבואר בסימן ג' סעיף י"ד ובסימן ס"ט. וכן בהגהות רעק"א כתב -

מעשה אבות סימן לבנים

והיה מקושר במתיקות עם כל העולם, ועסק בעניני עוה"ז ביחודים, בחכמה נפלאה, והיה ממשיך שפע וברכה לכל העולם אפי' ללבן, וזכה לעושר וכבוד 'ויפרוץ האיש מאד' (שם שם מג) ואח"כ זכה שהקב"ה קראו 'אל' (מגילה יח.) שזכה לבחינות אין עליון, להיות ממש מרכבה לאין סוף...

וכשניפמור מצרת לבן, יש לו צרת רחל, שמחרפין ומגדפין אותה ביסורים ובדברים, והוא שותק 'כרחל לפני גוזה נאלמה' (ישעיה נג ז) צרת דינה, שמעוררין עליו דיני דינים, בלשון הרע בשקרים, כמו שעשו הרעב רב למשה...

ואח"כ כשניפמור מכל אלה [הצרות, בא צרת יוסף שמעמידין לו צרה איזה צדיק, כמו שהיה למרן רבינו הקדוש הר"י בעש"מ, שעמדו עליו צדיקים גמורין לבלעו חיים, זהו על ידי גלות השכינה, נעשה פירוד בין הצדיקים, ומקטרגין זה על זה. וזהו צרת יוסף זה הצרה הגדולה שבכל הצרות, כולל שלשה צרות, צרת יוסף, צרת שמעון, צרת בנימין.

(נתיב מצותך (אמונה ג, כט) מרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא)

אחי, עד היכן הדברים מגיעים, ומחמת שלא היה ליעקב, כשהיה בן ס"ג שנה, אלא מוחין דבינה, ולכן רצה עשו ליקח הברכות, ולהתאחז בעבודה של יעקב והשם היה בעוור, שזכה ליקח חלקו וחלק עשו הרשע, כל צד המוב שהיה בעשו, לקח יעקב ועבד בו השם יתברך, ואח"כ 'ויצא יעקב' (בראשית כח ז) לקיים 'זבאה מאן דעייל ונפיק', לקשר המלכות בחכמה ולברר כח לבן הארמי, צד המנגד של חכמה, ונכנס לזה העולם, לייחד עם כל עניני עולם הזה, יחוד קב"ה, לקיים (קהלת ט ז) 'לעשות בכחך עשה' כמו שעשה בבאר, וכו'.

וכן 'ועבד יעקב רחל שבע שנים ויהיו בעניני כימים אחרים באהבתו אותה' (בראשית כט כ) מספר 'שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', ופסוק 'הבה את אשתי (שם שם כא), כי מלאו ימי ואבואה אליה' מספר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', יחודא תתאה, וכן מה שעשה עם המקלות 'מחשוף הלבן' (שם ל ז), עקודים, נקודים ברודים של הצאן, הכל היה עבודה של התקשרות מלכות בחכמה, אחר הפרישות והקדושה של 'עייל' לפני 'ויצא יעקב'.

'מעשה האבות הם סימן לבנים' (מדרש תנחומא לך לך, ט) כי יעקב אבינו בפרישתו וקדושתו, בירר כח הטוב של עשו הרשע, שהוא שורש כל תאות עולם הזה, כי בן ראוי להרוצה ליכנס בקודש פנימה, וזכה לנועם חירות של הבינה וזה נקרא בחינות 'עייל' בוהר הקדוש (האוינו דף רצו). והברכות של יצחק היו מסוד הבינה, מאה ברכות, שמבינה כל שורש הברכות כיון שיעקב לפי ערך גדלות נשמתו לא זכה לחכמה, כי בודאי 'לפום גמלא שיחנא' (כתובות סו), כי יעקב היה צריך הרבה פרישות, ושנים הרבה להיות מופרש מכל עניני ומעם של עוה"ז, עד שזכה באמת לפי מדרגתו, לנועם זיו עולם הבינה.

ובאמת יש על עבודה זאת עדיין קיטרוג, למי שהוא פרוש לגמרי מכל עניני עולם הזה, ובוהר (ח"ג קמא). אמרו 'זי למאן דעייל ולא נפיק', אף שהוא עיקר עבודה למעום מנועם זיו השכינה, ולמאם כל עניני עולם הזה, אעפ"כ צריך לצאת ולקשר עצמו עם כל המדריות, ואמרו חכמינו ז"ל במדרש (עי' ילקוט ראובני ריש בשלה) שכל הצרות שהיה ליעקב אבינו, היו [כדי] שלא יתגאה על עשו הרשע, הבן

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

וְעֵתָהּ שֵׁא נָא בְלִיָּד תְּלִיָּד וְקִשְׁתָּהּ יָצָא הַשְּׂדֵה וְצִנְדָּה לִי צִיד (כ"א)

פרש"י 'שא נא' לשון השחזה כאותה ששנינו (ביצה כח) אין משחזין את הסכין אבל משיאה על גבי חברתה, חדר סכינך ושחוט יפה שלא תאכילני נבלה.

מישראל. והשיב לו מרן, שהסיבה היא, שהילד הזה היה בגלגול העבר מורה צדק, ומעה בלי עיון, והמריף על חנינם עוף אחד, ופסקו עליו שיתגלגל ויבוא עוד הפעם לזה העולם, וגם ניצוץ של עוף זה, וימית אותו. והוא ראה כל זה, ולא היה יכול לבטל גזירת ופסק דין שמים, ולכן נסע ממנו.

(מעשה השם' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא)

פעם אחת היה מעשה, שבא מרן הבעש"ט הקדוש למקום אחד, ועשה שם בעל בית אחד סעודה גדולה לכבוד מרן, וקודם הסעודה אמר מרן, שלא יסעוד אצלו בשום פנים. והפציר לו הבעל הבית מאוד, ולא הועיל כלום. ונסע מרן משם, והוכרח בעל הבית לאכול את הסעודה עם בני ביתו ובניו. ובתוך הסעודה אכל הילד שלו חתיכת בשר, ובלע עצם אחד בגרונו, ונחנק רחמנא ליצלו. ונסע הבעל הבית למרן, ואמר לו: אם ראה רבינו כל זאת, מדוע לא הציל נפש

רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זיע"א
בן רבינו הגאון הקדוש רבי אליעזר עבי מקאמרנא זיע"א בעל הדמשק אליעזר
ל' מר חשוון א' דר"ח כסלו תש"ב

מכתב

ב"ה יום ב' פרשת ראה תרפ"ט ראדימישל

שפעת חיים וברכה ושלוש לכבוד בני הרב הירא ושלים וכו' מורנו חיים יעקב שליט"א
איך שיק דיר 50 זלאטאס אויך קאן דיך נישט פערשטיין איך האב דיר גשיקט 50 זלאטוס האסט
מיר קיין בעשטטונג נישט גישריבן.

אויך וואס וועט זיין מיט דיא תפילין האסט מיר גישריבען איך זאהל שיקן תפילין עבור בך הבחור
המצוין המופלג שלום נ"י, דיר תפילין זענען פערטיג ביים סופר אין באריסלאוו האסט גישריבען אז
וועסט קומען לסוף ביזט נישט גיקומעהן וויא אזוי וועלן דיא תפילין צי דיר קומהען.

גיטל מאכט חתונה חצי אלול, דיא מאמע איז שוין דארטן, אין אליעזר איז אין הרעבונג, דאס
האזוי איז פארמאכט איך קום שוין דיא אנדערע וואהך אהיים, איך האב נישט צי וועמהן צי
קומעהן, שרייב מיר וויא ביסט דיא גיוועזן דעם זומער, צי האסט דיא ברוך השם פרנסה, און אלע
קינדער צי זענעהן ברוך בשם געזונט, צי הירש אלעזר איז נאהך און אורשווע, די ביסט געווען
ערגעץ אין איין באד סאיז דיר בעסער, צי מוניש איז אין מונקאטש, צי מאכט זיך בעסער הינדא, על
כן שרייב מיר הקבלה אויף יענע 50 זלאטאס אין אויך דיא 50 זלאטאס, איך ווינטש דיר הכתיבה
וחתימה טובה, שרייב מיר צי די וועסט קומען על החתונה, דיא חתונה וועט זין בחצי אלול ביום ו'
פרשת תבוא, דיא מאמע איז געווען אין טריסקוויץ, היינט איז זיא ביא גיטליען אין סאניק, על כן
שריב מיר אלעס וואס הערט זיך ביא דיר, הן אין געזונט, הן אין פרנסה כד"ש.

כ"ד אביך המצפה להצחתך בקרוב לשמוע בשורות טובות

אברהם מרדכי סאפרין

תרגום ללשה"ק

ב"ה יום ב' (כ' מנחם אב) פרשת ראה תרפ"ט ראדימישל

שפעת חיים וברכה ושלוש לכבוד בני הרב הירא ושלים וכו' מורנו חיים יעקב שליט"א
אני שולח לך 50 זלאטאס (מטבע פולניא אז היה גאליציע תחת ממשלת פולין) ואיני מבין אותך כיון
ששלחתי לך 50 זלאטאס ולא שלחתי לך בחזרה קבלה על זה.

גם מה יהיה עם התפילין שכתבת שאשלח לך לבנד הבחור המצוין המופלג שלום נ"י, (הוא רבינו הגאון
הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל המעשה שלום, נולד ביום כ"ז תמוז תרע"ו בבאריסלאוו, וכנס לעול
תורה ומצוות ביום כ"ז תמוז תרפ"ט באונגוואר), התפילין מוכנים אצל סופר בבאריסלאוו שכתבת
שתבוא ובסוף לא הגעת, ועתה איך יגיע התפילין אליך.

גיטל (היא בתו הרבנית מרת גיטל ע"ה אשת הגאון רבי יעקב יחיאל בן גרייווער רבי יהודה מקראקא זצ"ל הם
גרו בעיר סאניק) מחתנת חצי אלול, והאמא (היא הרבנית מרת פייגא ע"ה בת רבי חיים יעקב מדאמניץ בעל
העולת שבת) נסעה כבר אל החתונה (בסאניק), ואליעזר (הוא בנו הגה"ק רבי אליעזר צבי הי"ד אדמו"ר
מוויערשוויב ובפאבניץ) הוא עתה בהרעבונג, הבית הוא עתה ריק ובשבוע הבא אחזור לבית (הוא היה
בעת כתיבת המכתב בעיר ראדימישל) ואין לי אל מי לחזור, תכתוב לי היכן היית בקיץ, ואם יש לך ברוך
השם פרנסה, ואם כל הילדים ברוך השם בקו הבריאות, ואם צבי אלעזר (הוא בנו הגדול הגה"ק רבי
צבי אלעזר הי"ד) הוא עוד באורשווע (בישיבה שם), ואם היית בעירת מרפא ונרפאת, ואם מוניש (הוא
בנו הר"צ מנחם מאניש מקאמרנא בני ברק זצ"ל) נמצא במונקאטש (בישיבה שם), ואם בתו מרת הינדא
(היא בתו הרבנית מרת הינדא תחי"א אשת הגאון רבי עקיבא משה גוטליב זצ"ל) מרגשת טוב, ועל כן תכתוב לי
קבלה על 50 הזלאטאס הראשונים ועל 50 זלאטאס השנים, ומברך אני אותך בברכת כתיבה
וחתימה טובה, ותכתוב לי אם תגיע על החתונה, והחתונה תיערך בעז"ה חצי אלול ביום ו' פרשת כי
תבוא, האמא היתה במרחץ טריסקאוויץ, ועכשיו היא אצל בתה הרבנית גיטל בסאניק, וע"כ תכתוב
לי כל מה ששמע אצליך, הן בבריאות והן בפרנסה.

כ"ד אביך המצפה להצחתך בקרוב לשמוע בשורות טובות

אברהם מרדכי סאפרין

מכתב נדיר המתפרסם לראשונה מרבינו הגאון
הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זיע"א,
אל בנו רבינו הגאון הקדוש רבי חיים יעקב
מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, בעניין
התפילין לכבוד הבר מצווה של נכדו רבינו
הגאון הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל
המעשה שלום. (המכתב הנדיר נמצא בגנזי
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

גולה אחר גולה גלתה יהודה, בשנת ותרע"ד
ותגעש הארץ פרצה מלחמת העולם הראשונה,
ואזור גאליציע היא העיר לעמבערג
ומחוזותיה, שהיו עד עתה תחת ממשלת
אוסטריה, נכבשה אט אט ע"י הרוסים, ורוב
יהודי גאליציע יחד עם רבניה ואדירי התורה
שבה, ברחו אל ארץ נכר אל ארץ הונגריה
וצ'כוסלובקיה הקרובים והשקטים, גם רבינו
הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא
זיע"א, לקח מקלו ותרמילו בידו, ונדד יחד עם
בני משפחתו בניו ובנותיו ונכדיו, וברחו אל
עבר העיר הגדולה אונוואר שבי'כוסלובקיה,
שם בנה מחדש את חצר הקודש קאמרנא
והמשיך את עבודת הקודש כימים ימימה,
כשוך המלחמה והחרבות שבו אל נרתיקהן,
ביקש רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי
מקאמרנא זיע"א לחזור אל ביתו שבגאליציע,
אך החסידים ואנשי מעשה תושבי העיר
אונוואר שנהנו והתחממו מזיו קדשו ומאורו
שבקע למרחוק, ביקשו ממנו שהחצר הקדוש
שהקים על תנאי בארץ נכר יישאר חי וקיים,
רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי
מקאמרנא זיע"א השיב להם שבגאליציע
השאר גם כן את חצר הקודש וחסידיו בית
אבא ומוכרח לחזור לביתו, ועל בקשתם
שביקשו מעומק הלב יישאר איתם בנו הגדול
ה"ה רבינו הגאון הקדוש רבי חיים יעקב
מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, וינהיג את
עדת חסידיו קאמרנא וחצר הקודש בעיר
אונוואר, אז נתגלה רבינו בעל הפרי חיים
בכוחו הגדול ובהנהגת קדשו, ושמו יצא
לתהילה בכל הסביבה, ורבים באו לשמוע אל
הרינה ואל התפילה, אך אע"פ שהאב והבן גרו
בירחוק וגבולות המדינות הפרידו ביניהם
וכמעט שלא נפגשו אחד עם השני, אך בקירוב
הלב היו ושלחו מכתבים אחד אל השני מלאים
מזן אל זן בדברי תורה, וגם מכתבי משפחה
וכדו', כגון המכתב דלהלן בנוגע לתפילין לכבוד
הבר מצווה של רבינו הגאון הקדוש רבי שלום
מקאמרנא זיע"א בעל המעשה שלום, ובנוגע
בשמחה בקרב המשפחה וכדו'.

התקשר עכשיו:
052-7643092

מבצע ספר דמשק אליעזר על הזוהר הקדוש במחיר 300 ש"ח כולל משלוח